

Gözlerin

– ŞaRa · 29 Mayıs 2013

GÖZLERİN

Böyle yalnız kalmamıştım niceleri..

Böyle aldanmamıştım kanmamıştım hiçbir söze.

Şimdi kaldırım köşelerini hayalin mesken tutmuş,

Bir bulut dolanıyor üzerimde..

Ben gülüp geçerken yağmurlar yağıyor kirpiklerime..

Sonra sesin yankılanıyor sanki boş bıraktığın odalarda..

Hani neredesin? Diyorum,çıt çıkmıyor.

Sonra titremeye başlıyor ellerim.

Dizlerimin dermanı kaçıyor;

Sonra kaçıyor bütün kalabalık..

Derdimle başbaşa kalıyorum..

Başımı nereye koyacağımı bilmezcesine öylece bırakıyorum sağıma yada soluma. Hatırlamıyorum..

Omuzlarıma ağır geliyor derdim..inanmazdı bana kimse kafam bir milyon derdim..

Yine fazla içtim sanırım votkayı..

Hatırlıyorumda içme derdin içme!

Sen bu kadar sev de bu hallere düşme!

Var git yoluna yolum.. ben basmam senin üzerine ..

Bir ona gider ayaklarım..

Sonra nerdeyim kime ne?

Deryasını kaybetmiş denizlerde miyim?

Silahını kaybetmiş askerdemiyim?

Kime ne benim nerde olduğum?

Kafam atık yine üstüme gelmeyin..

Bozgunum.. durgunum şu sıralar..

Dokunma bir daha o predeye..

Onun elleri kokuyor orda ince ince.

Ve bırak artık git dostum..

Çoluk çocuğun hali nice?

Parmaklık gerekmezmiş hapsolmaya mapusa.

Gözlerin kapattı beni ışsız odalara..

Gözlerin gözlerin gözlerin...

Gözlerin girdi günahıma...

01:05:2013.

(Elif Konaçođlu)